

ПОЛПШЕНЄ ПОБУТУ РОБІТНИКІВ НА УКРАЇНІ.

В Києві.
Київською Укрпрофспілкою зорганізовано дім відпочинку для робітників залізничників. Дім віддалений на 8 верст від Києва.

В Житомирі.
Змобілізовано 30 членів Профспілки для обслування помешкань нетрудового елементу. Взято на учот 200 кімнат, до яких мають переселити ся робітники.

Приступлено до ремонту помешкань робітників, але робота задержала ся по причині відсутности матеріялів.

Змобілізовано 150 членів Профспілки для рубки ліса і заготовки палива.

Третину потрібної кількості палива заброньовано за робітниками Гололівському.

Завпроваджене електричне освітлене в 2000 робочих помешканях. Принято міри до впровадження електричного освітлення на окраїнах міста.

Відкриті при підприємствах 10 їдалень і чайних.

Між колективними підприємствами розподілено 73-сади і майже всі члени Профспілок в Житомирі задоволені огородною землею.

Інструкторськими силами Губспілки організовані майже на всіх підприємствах кооперації.

Рішено відкрити товаро-випускні пункти. Для кожного заброньовано Раднаргоспом товари для селян, а іменно: мазь, взуття, пражки і т. п.

Одержано від Раднаргоспу 400 пудів шкіри на обув. Організовані два шпиталі; один шпиталь і дві аптеки призначені спеціально для робітників.

Відчищено дім відпочинку на 75 чоловік. Приступлено до влаштування другого дому на 30 чоловік.

В Катеринославі.
Для домів Комуни призначено 9 будиноків. Відкрито шпиталь на 150 чоловік і 7 домів відпочинку в різних районах міста. В фабричних районах відкрито 2 майстерні для поправок. Принято міри в справі вивисення необхідности і можливости пострєння водопроводу для Надеждинського по-

ЯК ЖЕ ЙОГО ТЗДИТЬ?

За останні три роки життя нашого ми тільки те й говоримо, що про налагодженє нашого господарства.

Тільки й заходів з усіх угод, що про господарствє. Бо-ж у господарстві — сила.

І чомуж ніяк не могли ми додуматись, що одним із засобів поліпшеня нашого добробуту господарчого се — транспорт (перевозка). Та на решті — додумались.

Але й тут знова сила селена непорозуміннь, невдоволенє.

Уряд видав декрет про вільний проїзд по залізницях — не треба стояти по різних чергах та гаяти час на одержанє різних перепусків: сідай та їдь!

Так ніж! Негарно уряд зробив... Чому? — Гроші платити, бачте, треба...

Ось що не подобаєть ся нашим подорожним.

Але який саме подорожник? Звичайно, робітнику, службовцю чи селянину, котрі їдуть по громадських справах. На те є дозволений відпуск і нема чого бити ся тої плати, яка встановлена декретом.

А з тих, що перевозять по залізницях свої продукти, що їздять взад-вперед по своїх справах, — хіба держава не повинна брати грошей?

Чому се так? — Скаже робітник, що видає державі працю своєю силою. — Я їзду даремно, бо маю на те право.

І селянин, що видає державі частину заробленого ним — теж має право користистись державним привілеєм при перезді по потреби.

Але чи має право на привілей, скажми, спекулянт-українець? Звичайно, ні! Бо де-ж тоді на-брат державі грошей, щоб лагодит вагонні й паровози? Вони-ж лєуть ся.

Де грошей знову взяти державі, щоб платити утриманє робітникам і службовцям залізниць, коли всі будуть їздити даремно?

Про все се мусити памятати кожний з нас, і тим що ремствують даремно розяснити, що Робітничя Влада не може зараз не збирати грошей з тих, що владі сїй, тобто державі нашій — самі нічого не дають.

Тим же, у кого нема нічого, а їхать треба, нема чого боятись, що треба скрізь за все платити.

Візьми в своїй комитеті чи виконкомі повідченє, що ти не куркуль і не їдеш для спекуляції — і певний буди: поїдеш без копійки.

Ось як воно має бути!
Д. Журба.

НА БАНДИТА.
На варті.

В Переяславському повіті, що недавно був прилучений до Київщини є 8 сільських ячек, що обєднують 70 молодих незаможників. В день революційна селянська мо-лодь провадить політично-просвітну працю, а в ночі за зброєю, на всіх шляхах захищає села від бандитів.

Часто траплялось сям селянським ячекам вступати в бої з ворогом. І навіть бували жертви. Так сміло боронить свєдому селянська мо-лодь інтереси робітників і селян.

СІЛКІВ В РОСІІ ДАНО СЕЛЯНСЬКО-ГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЛАДА.

Харківська "Селянська Правда" подєє за російськими газетами, скільки селяни в Росії одержали сільсько-господарського прилада і машин.

Читаємо там сїдуюче:
"Плуги. До першого травня (мая) минулого року, було розподілено поміж селянською рєспубліки 36.000 плугів. Від 1. жовтня 1920 р. до 1. травня сього року розподілено 117 тисяч плугів, себто в 3 рази більше ніж минулого року.

Минулого року ми розподіляли майже виключно невеличкі селянські плуги, а теперішнього року розподілено до 60.000 плугів, одержаних з Німеччини і Чехословаччини. В сїм році постачали ся плуги всім районам.

Борони. Минулого року розподілено було 1.200 борон а сього 13.600.

Сїялки. Постачанє селянам сїялок почало ся сього року вперше за Радянської влади. Розподілено більше ніж 3.000 сїялок, з яких 1.780 поступило зза кордону.

Сїножатки (косярки). Сього року сїножаток розподілено 3.870, минулого року їх розподілено було тільки 2.000.

Жатки (живярки). Крім вже розподіленої 3.150 жаток передбачаєть ся ще 1.500, призначених для південно-східного і північного Кавказу.

Машини по обробці врожаю. В минулому році молотилки і зерноочисніть машини (млинки до чищеня збіжжя), розподілялись поміж селян виключно внутрішнього виробу. Сього року 40% усіх машин прийшло зза кордону.

З виданє в Україні.
На Радянській Україні вишли остї новї книжки:

І. Щоголів: Словник української ентомологічної номенклатури. Т. 1, Київ 1920 р.
М. Галина: Російсько-український словник. Виданє київської губерніяльної відділки охорони здоров'я. Київ 1920 р. стор. 144.

Зоологічний журнал України, під редакцією М. Шарлемана. Видає Українське Наукове Товариство в Києві.

Чистка в Комуністичній Партіі України.
ХАРКІВ, 1. жовтня. — Всеукраїнська комісія для прочистки Комуністичної Партіі України приступила до праці 3. серпня. Праця губерніяльних комісій розпочала ся 20. серпня, повитових — 25. серпня.

В склад губерніяльних комісій входили переважно робітники; процент інтелігентів дуже малий. Відносно часу партійної принадлежності більшість членів комісії се члени, які вступили до партії від 1903—1908 рр. і незначний процент 1908—1914 рр.

В склад повитових і волосних комісій (триюк) входили в більшість робітники і невеликий процент селян і інтелігентів. Час приналежана до партії вносить між 1903—1917 роками.

У всіх губерніях праця йде повільним ходом. В першій мірі відбуваєть ся перегляд членів ячек у фабриках і заводах, а відтак членів ячек в радянських установах.

Комісія для прочистки партії посіла великий авторитет як серед членів партії так і серед безпартійних. Безпартійні робітники і селяни приймають живу участь в праці.

Найтяжшу задуку мають до переведеня комісії на Правобережній Україні, де в деяких місцевостях "влади" в партію царські урядники, шкідливий елемент з других ворожих партій, а навіть і петлюрівці.

В деяких місцевостях процент виключених з партії членів вносить від 15 до 20 процент.

Молодий незаможник організуєт ся.
В Малій Павлівці Зінковського повіту на Полтавщині 25 молодих незаможників організувало Ком. Спілку Молоді, яка енергійно провадить боротьбу проти бандитів.

Комуністична газета в Римі.
РИМ, 10. жовтня. — Сьогодні в перше вийшов орган Центрального Комітету Комуністичної Партіі Італії "Іль Комуніста".

НОТА УКРАЇНСЬКОГО РАДЯНСЬКОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА ДО РУМУНІІ.

Панові Таке-Понеску, міністрові закордонних справ і міністрові голої румунського уряду.

Останні три місяці поступила в розпорядженє російського і українського радянських урядів низка провіренних відомостей з радянських жерд, що свідчать безперечно про підготовленє території Румунії, Буковини і Бессарабії військовими силами радянського уряду взаємоза та повільно подати отезе ноту до влад румунського уряду низку таких фактів:

1) Завоєваний на початку травня (мая) петлярівський агент, що прибув з Румунії, так оповіс про своє перебуванє в румунському військовому штабі в Бендері.

"На прикінці штиря перейшов я кордон біля села Розокляки. Я пійшов до румунського пошти і тому, що я не зміг порозуміти ся з ним румунською мовою, я відіслав мене до офіцера, що говорив по руськи. П'юму я сказав про свою місію до отамана Гуляй-Гуленка. Він румунського поста перевел мене під конвоем до Бендер до уповноваженого штабу повстанців т. зв. "Української Народної Рєспубліки", що перебував в румунському штабі.

Тут під дверми українського штабу стрінули мене два дїєти в цивільному убрані; вони перевели мене румунським влад. В присутности українських офіцерів допитували мене дуже старанно. Доказавши свою особистість і передавши відповідні повелїня, взяв ся я до виконаня своєї місії."

З дальших свідчень згаданого агента довідують, що при румунському штабі в Бендері перебував український штаб повстанців з на його чолї стоїть якийсь Чигайєв і декілька інших агентів, між иншими якийсь Пшенич. З документів, налєжних у сього агента, а також з його свідчень довідуюєт ся:

Уповноважений штабу повстанців "У.Н.Р." при румунському штабі в Бендері стоїть під вєшним керівництвом отамана Гуляй-Гуленка, головного військового уповноваженого "У.Н.Р." при румунському уряді. Він підготував повстанє в Одеській губернії, сподіваючись насамперед на німецьких колонїстів. Тому, що петлярівські агенти — Зіглер і Баумгартер, що служили посередниками в зносинах з тими колонїстами, пока-зали ся не зовсім довіреними їм і замінено иншими, для прикриття справи. Бендерський петлярівський штаб окрім підпольних організацій і штабів, підтримує ся звязок з бандами, почасті з бандою Заболотного.

Між доуроченнями, що були дані сьому агенту, є такі:

а) Повитовий петлярівський підпольний організація в Одесі, а також на лінії Одеса—Ваняровка, що з Румунії незабаром має прибути на Україну сам Гуляй-Гуленко, що його штаб перебуває в Кишинєві.

б) Подати до владом, що в Бендері формуєть ся кінний відділ в 400 чоловік, під командою якогось Фролова. Фролов має отримати незалежні 4 армати з румунських військових складів і гадє оперувати в Одеській губернії.

в) Районом операцій самого Гуляй-Гуленка передбачаєть ся Одеська, Миколаївська і Таврійська губернії на північ аж до Валерії.

Петлярівський агент кинить свої свідчення таким повідомленєм:

Отримавши документи (що їх найденно ділено при ревізії після арешту на території України), відіслане мене під конвоем до румунського поста, котрий переправляв мене через кордон на Україну, покинувши мене на березі Дністра.

Отаман Мордавєвич, начальник району повстанців північно-західної України, що самостіть перейшов на бік Радянського уряду, передає між низкою инних документів отриману мною, що її піддали безсеречно з штабу Петлярови, яка підтримує дані арештованого петлярівського агента що до району праці Гуляй-Гуленка. Про вплив цих документів користуєть ся Гуляй-Гуленко, бувши організатором погрома на Україні, свідчить те, що йому доручено з боку петлярівського уряду догляд за таборами в Брошєві, Фуршарі і інших місцевостях, де перебувають інтерновані петлярівські воїни, а також і те, що йому дозволено за допомогою генерала Дельвіга вербувати звітним добровольцями для формуваня відділів, що їх мали вивирити на Україну.

Отаман Гуляй-Гуленко, що називає себе генералом, розсилає за згодою румунського уряду паспорті Українці, що перебувають в Туреччині, Чехії і Польщі для приїзду до Румунії. Так само дають румунським урядом його рекомендаційні візи, яких добути ся обібно можна тільки з не-доборними трудовими, Українцям, що перебувають в Бессарабії, на виїзд за кордон.

Другим центром діяльности петлярівського штабу є Чернівці, де під керівництвом якогось підполковника Лугового проводиться ся аналогічне вербуванє для військових подій на території України, котрому між иншим дає румунський уряд 500.000 лєв для друку розповсюдженя петлярівської літератури. Окрім офіційного дозволу, що його дає румунський уряд для сієї місії, користуєть ся Луговий ще правом перевезти регистрацію Українців, що перебувають в Чернівцях і інших районах Буковини, та збирати оплату на користь так званої "Української Народної Рєспубліки".

ПОВІДОМЛЕНЄ ОТАМАНА ПУТАЧА, ШО ПЕРЕЙШО НА БІК РАДЯНСЬКОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА ДО РУМУНІІ.

Одночасно з сїм на територію України, за допомогою румунського уряду, переведено банду Соколовського, що складала ся з Українців, які перебували в Румунії на воїї або в таборі.

4) Група переїхала з так званої запароєвської бригади петлярівської армії, що перебувала 20 ліній українських кордон за проповідом Евстафія Пукана, засїдчила, що ще з початком ліпня резерву Херсонського дивізію перекинено залізницею з табору в Ланцуті в район Окциди, на 20 верст на захід від Могилєво-Подільського на території Бессарабії, і шотаким чином на лінію Дністра проти Каміньця-Подільського, так само на території Бессарабії, перекинено з Галичини Волинську дивізію, і кінєц кінєцем в район Сорочи, на тій самій території, перекинено запароєвську бригаду.

Згідно із свідченнями сїх переїхавців, змєре петлярівська армія розпочала військову операцію проти Радянської Рєспубліки частини розміщувать ся по Бессарабії як робочі дружини з такою метою, щоб не викликали підозрінє у населєня. Коли їх військове підготуванє закінчить ся, воїни, владючи немов би повстанє збутованих воїяків, "самовільно" перейдуть на територію України. Сей наступ матимє своєю метою забранє Каміньця-Подільського і Могилєвського повітів з тим, щоб утворити там базу для Рєспубліки України і Росії. Румунія з метою викликати військові і господарські ускладненя для Радянської Рєспубліки України і Росії. Румунія буде протестувати формально, вказуючи, що се банди і що вона не спричинила ся ні до їх організації, ні до переходу через кордоні Румунії. Із сїх тих самих переїхавців довідують, що петлярівські офіцери сїх відділів говорять задля здійсненя настрою воїяків, немовби між Румунією і якогось другою державою зроблено табуу угоду для відновленя владі Петлярови на Україні.

5) Всі накази і відозви Петлярови і Тютюнника, розповсюджені їм агентами на території України, містять постійно паяки на матеріяльну і моральну піддержку, що її дають їм для відновленя їх владі.

6) Бувши петлярівський полковник, що адав ся і прибув з Румунії, передав українським радянським урядам відомости про подорож голови так званої "Української Народної Рєспубліки" Фещенка-Чопинського, що недавно відбула ся з метою підписати остаточну угоду з Румунією для усунєня труднощів, що їх робив радянським уряд при перекиданю петлярівських частин з Польщі.

7) Про владний висід місї Фещенка-Чопинського свідчить петлярівський частин в згаданій вище місцевості Бессарабії. В Бухарєстї зазнав Фещенка-Чопинський великих пощестий. Йому передано від імені румунського уряду спеціальне привітанє Петлярови з додатком, що в недалекому майбутньому Петлярови "буде одним господарем на Україні".

Окрім захопленя території, банди, що їх організуєть в Бессарабії, мають метє ще і инше завданє — підірвати абір промисловку і перешкодити українській Радянській владі — дозволити знати допомогу українським селянам голодних повітів і губерній південно-східної України.

Після певних відомостей, що їх маємо, відправив румунський уряд до Шаргороду спеціальну комісію для вербуваня там благовардських офіцерів і воїяків, немовби для репарційшї уродженях в Бессарабії. В сїй комісії беруть участь також представники Гуляй-Гуленка.

8) Румунський уряд підтримує офіційні звязки з представником так званої "Української Народної Рєспубліки" Мащєвичем, що перебуває в Бухарєстї і користуєть ся правами дипломатичного представника.

9) Румунський уряд вживає свого дипломатичного впливу на уряди, що в тім або иншій ступєні перебувають в залежності від Румунії, щоб побудувати зусилля Радянського уряду в справі відновленя добросусідських стосунків зі всіма тими державами.

На підставі незарєчененого румунським урядом офіційного повідомленя болгарського уряду, передуваного і в румунських газетах, румунський уряд умови болгарський, що він буде вважати за ворожий акт проти Румунії навіть висланє делегата для винини болгарських цивільних і військових полонєних, що перебувають на території Росії і України, на руських військово-полонєних, що перебувають на території Болгарії. Таким чином є нарушенє не тільки українське міжнародна конвенція Урваного Хрєста і навіть Вєрсальської угоди, але і елементарні правила людськості і з воїї румунського уряду дальше томать ся на винини десятки тисяч невинних робітників і селян.

Повідомляючи про всі вище наведені факти, користуєть ся союзні Радянськї уряди сего нагадою, щоб се раз заявити ту ліній політичного повєденя, котрої вони притримували ся неухально до сього часу супроти Румунії і стрємили, стрємять і стрємитимуть в майбутньому не тільки до направленя добросусідських стосун-

РОСІЙСЬКИЙ І УКРАЇНСЬКИЙ РАДЯНСЬКІ УРЯДИ НАКАЗУВАЛИ ЗАВЖДИ КАТЕГОРИЧНО, А ІХ ДОКЛАДНО ВИКОНУВАЛИ ЧЕРНОЇ ВІЙСЬКИ, ШОБ НЕ ДОПУСТИТИ, А ПОБІЗЬКОСТИ ДІСТРА НІЯКИХ ПОДІЙ, ШО ІХ МОЖЛИВО ТОМАЧИТИ АГРЕСИВНІ КРОКИ ПРОТИ РУМУНІІ.

В той самий час подавалось до владом румунського уряду про всі ідеанти, що могли-б погіршити стосунки між союзними радянськими урядами і Румунією, щоб зробити відповідні кроки з боку уряду Румунії.

Притримуючи ся і тепер сїй політичній лінії і маючи на увазі, що зусилля до утворєня нормальних стосунків між Румунією з одного боку і Росією та Україною з другого владом віддєють праваним інтересам українського, рєсково, і Румунією, щоб зробити відповідні кроки з боку уряду Румунії.

Соконні радянськї уряди гадують, що такими кроками повинно бути: застановленє високої моральної і матеріяльної піддержки петлярівських і благовардських організацій і виснажка з території Румунії їх керівників, розформуванє створених ними відділів і задоволенє дипломатичних стосунків з так званим урядом "Української Народної Рєспубліки", побізданню вської території та вської владі на Україні.

Одночасно з сїм союзні радянськї уряди подають до владом румунського уряду, з проханням повідомити всіх зацікавлєних, що відповідні органи російської і української рєспублік огоросили амєстїю всім районам уродженєм і вишисним з Росії і України, котрі бажали-б вернути на батьківщину. Ся амєстїю відносить ся і до офіцерів, одначе після попереднього допиту в кождому такому окремому випадку відповідного радянського уряду.

Бажуючи доказати співвіданє румунському урядови при лізненю банд, що їх організуєть на території Бессарабії і Румунії з метою агресивних операцій проти радянських рєспублік, союзні радянськї уряди вказують "необихідним при пересуджаню сїх банд, на випадок, коли вони перешкодитимуть на територію, занути румунському владом, пересуджати їх і з сїх останній території, подати їм на відома про се своєчасно румунським владі, з такою метою, щоб сї операції українських і руських червоних військ не були томожєні як поїтї, скєрвані з якою небуєт мєтою проти румунського народу і румунського уряду.

Народний Комісар Закордонних Справ Р.С.Ф.Р.Р. ЧЧернін.

Голова Радн. Народних Комісарів і Народний Комісар Закордонних Справ У.С.Р.Р. Раковський.

ПО РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ЯК ПРАЦЮЮТЬ ЖИВІДІЛКИ ПО СЕЛАХ УКРАЇНИ.

Делегаток все село знає. По повітах Поділя кожде село має дві-три делегатики на делегатських зборах. Всі селяни їх добре знають і завше звертають ся до них за порадою чи за допомогою.

Селянки в сєльрадах.

В Винницькому повіті 42 селянки є в сєльрадах.

Робота серед селянок провадить ся дуже успішно.

Робота серед селянок Чернігівської губернії йде дуже успішно, систематично: провадять ся делегатські збори, конференції, виборчі кампанії селянок до Комнезамів, до Сільських Рад, а також кампанії по з'ясованю селянкам нової політики Радянської влади — замїна розверстки прододатком.

Ся робота дала великі наслідки — селянки приймали живаву участь в зборі білизни і инних речей для червоноарміїців.

Селянки в хатах читальнях.

Культурно-освітня робота також добре йде. Селянки обєднані біля хат-читальнь та просвіт. До сїєї роботи притягають ся вчительки, що провадять читанкі газет.

Селянки вчать ся грамоти.

По селах засновують ся школи грамоти для дорослих. Селяни дуже охоче їдуть вчитись, особливо вчать, по деяких школах увчї виключно є селянки.

("Трудівниця.")

ЖИТЄ СЕЛЯНСЬКОЇ МОЛОДІ. 30 добровольців.

Київська Губерн. Ком. Спілка Молоді улаштувала ескурсію за місто. На вічу, присвяченому днєві червоного командира, після виголошенних промов відразу записала ся 30 добровольців, переважно селянської молоді.

Молодь їде вперед.

На Полтавщині червона мо-лодь горить бажанєм їти на командні курси. Роскладка скрізь виконует ся добровільно. Богато повітів надсилають більше роскладки.

От як працюють.

В Миколаївській губернії засновано 180 сільських ячек Комуністичної Спілки Молоді України, що охоплює біля 5.500 членів. По всіх повітах є районові комитети, всього райкомів в губернії нараховуєть ся 29. Особливо добре працює селянська мо-лодь Миколаївського повіту, там є вже 16 районних і 6 повітових ін-структорів. Члени сільських організацій беруть активну участь в боротьбі з бандитами.

Богато організації К. С. М. У. разом з ячекими Комуністичної партії України, організують загопи для боротьби з бандитизмом. Янковський.

Наші лави міцїшають.

В Кременчуцькій губернії нараховують більш як 100 сільських організацій Комсомолу, що охоплює 3.300 членів. Праця по всіх ячекях за останній час дуже збільшила ся.

("Молоде Село.")

НОВІ ПЕРЕПИСНІ КАРТКИ!

Накладом "Укр. Робітничих Вістей" вийшли гарні переписні карт